

KRISTINA MARIA OG SÚSANNA STRÍÐAST FYRI KÆRLEIKANUM

– VIT VILJA **VÍSA HEIMINUM**, AT VIT HAVA **VALT** HVØRJA AÐRA. TAÐ SIGA **KRISTINA MARIA ELIASSEN** OG **SÚSANNA DANIELSEN**, SUM Í NÆSTUM SKULU **GIFTAST** Í DANMARK. TÆR **HARMAST** UM, AT TEIRRA **HEIMLANDIÐ** IKKI **GÓÐKENNIR** TEIRRA **KÆRLEIKA**

INTERVIEW

Barbara Holm
barbara@sosialurin.fo

– Súsanna er mín lívs kærleiki, og eg vil vera saman við henni restina av lívinum. Um tað merkir, at eg skal í rættin at berjast fyri okkara giftarmáli, so geri eg gleðiliga tað.

Hesi orðini eigur Kristina Maria Eliassen úr Fuglafirði, sum um stutta tíð skal giftast við havnadamuni Súsannu Danielsen. Tær báðar skulu orna pappírini í Danmark, men halda sína brúðarveistlu í Føroyum.

Vit elska Føroyar. Tað er okkara heimland, og vit vilja vísa okkara kærleika í Føroyum, staðfestur Kristina Maria.

Tað er ikki møguligt hjá Kristinu Mariu og Súsannu at giftast í Føroyum, og tí ætla tær at skrásetast í Danmark, og síðani flúgva heim at taka ringarnar uppá frammanfyri familju og vinum.

Men tað er við blandaðum kenslum, at tær fara til Føroyar.

Tað er ræðuligt, at man ikki sjálvur

kann velja, hvønn man elskar. Tað er ein ræðandi tanki, at so skjótt vit lenda í Vágnum, er okkara kærleiki ikki longur góðkendur, sigur Kristina Maria.

Tað skal roynast í rættinum

Fyri stuttum gjørdist greitt, at danski lögmlaráðharrin ikki væntar, at eitt danskt skrásett parlag er galdandi í Føroyum. Men ráðharrin staðfesti samstundis, at tað skal roynast í føroyska rættinum, áðrenn ein endalig niðurstøða kann gerast.

Vit vilja gjarna í rættin við okkara giftarmáli. Ikki bara fyri okkum, men fyri onnur samkynd pør í Føroyum, sum framvegis ikki vita, hvar tey standa, sigur Kristina Maria.

Kristina Maria visir á, at onkur noyðist at berjast fyri rættindunum hjá teimum samkyndu, eins og aðrar kvinnur frammanundan hava gjørt.

Vit hava sæð fleiri sjónligar kvinnur í Føroyum, sum avgjört hava verið við til at broyta hugsanina um samkynd. Tær hava víst, at samkynd í roynd og veru ikki eru øðrvísi enn øll onnur, sigur Kristina Maria.

Fáir homofobar eftir í Føroyum

Í mong ár hava vit í Føroyum kjakast um samkynd, teirra rættindi, og um vit yvirhøvur vilja betra teirra rættindi í samfelagnum. Men Kristina Maria kennist ikki við homofoba føroyingin.

Kanska Miðflokkurin og nøkur fá onnur kunnu nevast homofobar, men eg havi ongantíð møtt nakrari móttøðu. Eg havi bert upplivað, at føroyingar stuðla mær í mínum lívi, sigur Kristina Maria.

Men soleiðis er kortini ikki hjá Súsannu. Hóast hon hevur verið saman við Kristinu Mariu í fyra ár, so hevur familja hennara framvegis ikki vant seg við tankan um, at Súsanna er samkynd.

Eg eri ikki vælkominn í familjuna hjá Súsannu, men vit báðar vænta og vóna, at støðan fer at broytast, tá ið tey hava vant seg við tankan, sigur Kristina Maria, sum staðfestir, at tað er ógvuliga hart fyri Súsannu, at familjan enn ikki hevur góðtikið hennara lívsstíl.

Framtíðin má vísa hvar heimstaðurin verður

Kristina Maria og Súsanna hava spælt sær við tankanum um at flyta aftur til Føroyar. Tær báðar hava stórar framtíðar ætlanir, sum eitt nú inniber børn. Men framtíðin má vísa hvar tær búseta seg.

Vit vilja gjarna heim aftur til Føroya. Men tíðina má vísa, hvat hendir. Um okkara giftarmál ikki verður góðkent í Føroyum, so kunnu vit ikki búgva har. Vit elska hvørja aðra og vilja ikki góðtaka, at okkara kærleiki ikki fær sama rætt, sum kærleikin hjá øðrum, staðfestur Kristina Maria.

Í hugaheiminum hjá Kristinu Mariu snýr kjakið um samkynd einans um eitt – kærleika.

Tað er í mínari verð ein sjálvfylgja, at øll skulu hava loyvi til at elska tann, sum tey vilja. Eg skilji ikki, at man fokuserar so nógv uppá, hvør er saman við hvørjum. Vit elska hvørja aðra – longri noyðist søgan ikki at vera, sigur Kristina Maria.

Tær báðar gleða seg til brúðleypjið í Føroyum, og vóna, at tær sleppa at giftast í frið og náðum.